

Імпровізована роль артистки.

(Слова на ювілейній виставі в нагоді 25-ліття спеціальної праці С. Стадницької.)

Високоповажена Ювілейко!

Привітаю вас несподівана честь — чи не вкрай сказали причастність? — передали Вам віні від „Кооператива Український Театр“ поклам і навіршній побажання в нагоді Вашого свята.

Ви знаєте прегарно роль ювілейного промисля. А що до ролі належить зничайло і текст, Ви знаєте також і його майже на пам'яті, мов текст найкращих своїх ролів.

Якби Ви були письменницею, тоді з офіційною промовою не було би ніяких труднощів. Діти Вашого життямислю і задання Ваших теорій, можна би перевести високошкільною літературною характеристикою, а вона має ту дивну прикмету, що її мало хто звернує, а ще менше хто слухає. Але біографія драматичної артистки це одне з тих акулованих тайм, про які майже довідається, нім про сімейність її предки чи тільки добре заграний любовний драм і комедій.

Артистка не старіється для сучасників відан. Не лише тому, що вони мусять уже по доматаням своєї професії вічно відмолоджуватись на сцені. Артистка часто починає свою кар'єру так вчасно, що вже її ровесники-журналісти вітнуть писати про неї, доки вже може світкувати свій 25-літній ювілей.

Привітаючи життя артистки? Навіщо торкатись такої незручної теми в такій приємній мові? Найкращі її мовити провідні на сцені, а її життя це життя створення ілюзій і креативу. Та і хто має би сміливість сказати словом ці артист? Кожен театральний глядач, що пам'ятає Вас ніколи в якій небудь із ролей за останні 25 літ, чи хоче, щоб йому вчутили його безпосереднього живого вразіння.

Таку може вважати було би нею сказати кілька слів про ту Вашу роль, в якій Вас досі ще ніхто не бачив, до якої Ви не підготувались, а в якій Ви не почували себе зовсім добре — і хто зна, чи взагалі до неї вдасться. Це Ваша перша імпровізована роль ювілейна.

25-літні роковина, мов срібне весілля, домагаються бодрі посприбного волосся. Ювілейне свято підходить особам, що відчували на своїх ранимих татар літ, татар своєї поваги і змагаються відорвати ролью досвідобанія. Куди Вам до такої ролі в Вашому скромності, безпресвіоциозності і молодісті?

Та що ж? Української артист не може вибрати свої роль; він мусять грати все, що приноситься йому пра обставин і часу; він мусять зважати свій талант майже у найбільше незвідомих для себе і несподіваних ролях. Мало хто знає, що одну з найкращих своїх ролей Ви зіграли саме імпровізацій. Коли поїїла, незабутня Рубчикова вибілає раз підчас вистав нашого театру в Соколях вказав на відсутству, Ви мусять де заграли замість неї „Марусю Богуславу“ та „Трику в „Львівському“ і замість цього випадково виконали дві прегарні ролі.

Тому може і інші особи вштовпують із Вашого свята до ала, кажуть собі нашою, що Ви виконали свою ювілейну роль куди краще, як ті, що підготувались до неї довгими роками і заміали менажі одним із найкращих виступів свого життєвого репертуару. Хто зна, чи не в дані, які повільні світкувати свої ювілей — це артист. Є в нас багато артист для цього. Писемницька, вісім або діам, що хотять прикличати свою працю ювілейні і відорвати голосно білясь свого життя, часто розбуджують артистичне почуттямислю сполучення. Артист елітні мусять ставати ювілейним у ролях і сві, а що важніше це елітні ювілейні, які сами мусять виконати свій вечір. Артист елітні мусять зробити свій вечір цікавим для виступача, тому, що не приховують Ваших голосами про них офіційних

примок і сами не побрибує багато говорити про себе.

Цього вважати Вас, Пані, інші всі робити-кає пра, які тільки би додержали свого виваж. А ті, що мають одна найважливіший момент Вашого життямислю, а саме: що Вами родичі передали Вам свій талант і свою любов до своєї мовити та вашої професії, ті вважати Вас інші ще чогось більше. Якоби родичі наших робити-кає пра підготували свої діти до письменської праці так само як Вами таланти на Вас зважали а думкою про сцену, то ми мали би інші письменські після 25-літньої ювілейної праці в такім самим поглядом і таким обчичам, як Ваше, коли Ви починаете говорити про свою працю.

Ма, театральні глядачі, рідко коли думалимо про одну з найважливіших ролі акторської професії, якої актор після довгих літ праці відкидає свою молодість і чутову вправність: ми має змогу бодіти на сцені життя інших життям, захоплені з уміє поетів і в ньому виходити забути про своє власне. Ви, Пані, вважати до тих рідких талантів, які не розможують свого життя на сіру буденність і слабок місцевитва. Ви жите на сцені своєю дійсною віданю, а серед сурвовної буденності жила світові. І тому Ваша власна буденність, що не має ніякої стільки прикра, скільки має їх артистка в оплесках і квітах, коли сводить зі сцени, як вандонна дійсність циганського шандрівного шутра вважати Вам у сповних запірмочуючий залах вкочетних незвичайних квіта.

Нехай-же вважати Вам відштовпують і серед нас, театральної публіки, бодіти одні із таких сильних сповнів, який мають досі ті, що на гімніційній лаві продавали вишном іскільні книжки, щобі могли Вас бачити на сцені — мовля і інші вважати таким сповніном невчасності хотіти театр так як Ви не те, що мають, коли вже найвідштовпують, він у смі доповнювати та покрешувати нашу ще більшу буденність!